

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 111.539 van 15 oktober 2002
in de zaak A. 49.799/XII-1143.**

In zake : 1. Rudolf BOUTMANS,
 2. Juliana VAN HUL,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. Buyck,
 kantoor houdende te Antwerpen,
 Lombardenvest 22

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rudolf Boutmans en Juliana Van Hul op 5 januari 1993 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing nr. III.21/723.05635/90 van 30 oktober 1992 van de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen van het ministerie van Binnenlandse Zaken, naar luid waarvan zij samen met hun dochter Ludmilla Boutmans op 25 april 1990 uit het bevolkingsregister van Knokke-Heist dienen te worden afgevoerd om op dezelfde datum in dat van Temse te worden ingeschreven aan Leie 3;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door adjunct-auditeur B. Thys;

Gelet op de beschikking van 26 november 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 juni 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. Buyck, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van adjunct-adviseur F. Verduyn, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. Thys;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Verzoekers Rudolf Boutmans en Juliana Van Hul en hun dochter Ludmilla Boutmans zijn sinds 1982 ingeschreven in het bevolkingsregister van Knokke-Heist, sinds 26 juli 1989 op het adres Sparrendreef 57.

1.2. Met een brief van 25 april 1990 vraagt het gemeentebestuur van Knokke-Heist de tussenkomst van de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het ministerie van Binnenlandse Zaken met het oog op het vaststellen van de hoofdverblijfplaats van verzoekers en hun dochter. Volgens het bijgevoegde politieverslag van 15 februari 1990 van Knokke-Heist zouden voornoemden slechts “uiterst sporadisch” (“weekends + vakanties”) aan te treffen zijn te Knokke-Heist, Sparrendreef 57, en zou het gezin werkelijk verblijven te Temse, Leie 1, waar verzoeker een praktijk uitoefent als geneesheer.

1.3. De Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het ministerie van Binnenlandse Zaken stelt een bevolkingsonderzoek in, waarbij inlichtingen worden ingewonnen inzake gas, water- en elektriciteitsverbruik.

Het onderzoek van het energieverbruik levert de volgende gegevens op :

- te Knokke-Heist, Sparrendreef 57 :

* waterverbruik : tijdens de periode 3/8/89-31/8/90 : 241 m³; “eerder hoog, stemt overeen met een verbruik van 4 à 5 personen/jaar”.

* elektriciteitsverbruik : tijdens de periode 26/6/89-3/8/90 : 1899 kwh; “verbruik mag als laag worden beschouwd”; “rekeningen worden verzonden naar de heer R. Boutmans, Leie, 1 te 9140 Temse”.

- te Temse, Leie 1 :

* elektriciteitsverbruik : tijdens de periode 10/11/88-11/1/90 : 5135 kwh.

* gasverbruik : geen.

- te Temse, Leie 3 :

* waterverbruik : tijdens de periode 10/90-10/91 : 104 m³; “verbruik lijkt ons normaal”.

* elektriciteitsverbruik : tijdens de periode 10/11/88-11/1/90 : 5.798 kwh; tijdens de periode 11/1/90-31/10/90 : 4.355 kwh.

1.4. Op verzoek van de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het ministerie van Binnenlandse Zaken wordt door de politie van Knokke-Heist op gespreide, onregelmatige ogenblikken, maar telkens 's avonds, de woning op het adres Sparrendreef 57 gecontroleerd op het verblijf van het gezin Boutmans aldaar.

De wijkinspecteur rapporteert op 12 juni 1990 over deze controles als volgt :

“[...]

- 20 mei 1990 te 21.34 uur afwezig	[zondag]
- 22 mei 1990 te 21.45 uur afwezig	[dinsdag]
- 24 mei 1990 te 22.20 uur aanwezig	[donderdag - O.H. Hemelvaart]
- 27 mei 1990 te 22.03 uur afwezig	[zondag]
- 30 mei 1990 te 22.21 uur afwezig	[woensdag]
- 3 juni 1990 te 21.58 uur aanwezig	[zondag - Pinksteren]
- 6 juni 1990 te 21.22 uur afwezig	[woensdag]
- 8 juni 1990 te 17.20 uur aanwezig	[vrijdag]
- 10 juni 1990 te 22.16 uur afwezig	[zondag]
- 11 juni 1990 te 20.57 uur afwezig	[maandag]

[...]”.

Hij verklaart duidelijk te hebben vastgesteld “dat voormeld gezin alhier aan te treffen is de weekends en op zondagavond terug vertrekt naar hun werkelijke woonplaats Leie 1, 2690 Temse, tel. 03/77 12 112”.

1.5. Op 14 augustus 1990 brengt bevolkingsinspecteur C. Demeyere verslag uit over zijn onderzoek op het adres Leie 1 te Temse. Dit luidt als volgt :

“Leie 1 te 2690 Temse

Op 27 juli 1990 ontvang ik het overzicht van het energieverbruik van betrokkenen op bovenstaand adres.

Op 1 augustus 1990 verklaart de Heer Servotte, Hoofd van de Dienst Bevolking van Temse, mij aldaar dat 'hij had durven wedden dat Rudolf Boutmans in Temse woonde' waar hij op bovenstaand adres zijn praktijk als geneesheer heeft.

Op 2 augustus 1990 verklaart inspecteur Van Meervenne van de Politie van Temse mij in een telefonisch onderhoud dat betrokkenen niet aan het sociaal leven in Temse deelnemen. Bovengenoemde voegt daaraan toe dat de echtgenote na het overlijden van haar vader (i.c. op 27 februari 1990) omzeggens niet meer in Temse aan te treffen is en dat hij de dochter des huizes helemaal niet kent.

Op 7 augustus 1990 bied ik mij onverrichterzake op bovenstaand adres aan. Ik laat een kaartje achter waarop Dr Boutmans op 10 augustus telefonisch reageert. Ik ben echter afwezig en hij laat zijn nummer achter (050/60.76.97).

Op 10 augustus contacteer ik Dr Boutmans op bovenstaand nummer. Deze verklaart mij dat er zich op bovenstaand adres enkel een praktijk zonder woongelegenheid bevindt die hij huurt. Betrokkene voegt daaraan toe dat hij -behalve zijn medische belangen- geen bindingen met bovenstaand adres heeft.

Ten slotte verklaart betrokkene dat zijn dochter nu universitaire studies volgt en haar middelbare studies in Antwerpen heeft afgemaakt waar zij tijdens de week bij zijn ouders logeerde.

Knokke-Heist

Op 10 augustus 1990 verklaart betrokkene mij in een telefonisch onderhoud (zie boven) dat hij en zijn gezin reeds lange tijd in Knokke-Heist wonen. Dr Boutmans vervolgt dat de woning aan de Sparrendreef 57 te 8300 Knokke-Heist zijn eigendom is en dat hij daar elke avond -na zijn consultaties in Temse- aan te treffen is.

Gezien het bovenstaande ben ik van oordeel dat een bijkomend onderzoek in Knokke-Heist aangewezen is”;

1.6. Op verzoek van de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het ministerie van Binnenlandse Zaken wordt door de politie van Knokke-Heist andermaal op gespreide, onregelmatige ogenblikken, telkens 's avonds, de woning op het adres Sparrendreef 57 gecontroleerd op het verblijf van het gezin Boutmans.

De wijkinspecteur rapporteert op 27 februari 1991 over deze controles als volgt :

“29 jan. 91	te 20.39 uur	afwezig	[dinsdag]
4 febr. 91	te 19.51 uur	aanwezig	[maandag]
7 febr. 91	te 20.24 uur	afwezig	[donderdag]
9 febr. 91	te 22.03 uur	afwezig	[zaterdag]
(geen sporen op te merken in de sneeuw)			
14 febr.91	te 20.15 uur	afwezig	[donderdag]
19 febr.91	te 21.08 uur	afwezig	[dinsdag]
20 febr.91	te 20.32 uur	afwezig	[woensdag]
26 febr.91	te 19.57 uur	afwezig	[dinsdag]”.

Hij vestigt de aandacht erop dat “onze controlelijst van 1990 weinig verschilt met de huidige”.

1.7. Op 18 maart 1991 brengt bevolkingsinspecteur W. Vancoillie verslag uit over zijn onderzoek op het adres Sparrendreef 57 te Knokke-Heist :

“Sparrendreef 57, Knokke-Heist (18 januari 1991).

Betreft de riante villa 'Dahlia'.

De brievenbus staat bij het begin van de oprit. Daarop de naam Boutmans Rudolf. De bus is proppensvol gevuld met correspondentie.

Bij de deur zijn twee bellen waarbij volgende namen vermeld zijn :

Dr. R. Boutmans (geen reactie op mijn aanbellen).

Dr. De Maeseneer (bel geblokkeerd).

Er is geen beweging te zien in de villa. Niets wijst erop dat de villa constant bewoond wordt zoals een rondslingerend kledingstuk, boek, tijdschrift, Zelfs de keuken is zo netjes opgeruimd zodat het lijkt dat deze dagenlang niet gebruikt werd.

Op het nr. 55 zijn afbraakwerken bezig. Een arbeider vertelt me het volgende. De villa op het nr. 57 zou gebruikt worden door twee dokters : één het gelijkvloers, de andere de eerste verdieping. Hun namen kent hij niet. Slechts één van de dokters komt hier regelmatig, de andere is zelden aanwezig. In de onmiddellijke omgeving zijn geen verdere inlichtingen te bekomen gezien alle villa's afgesloten zijn.

Zie het politieverslag van Knokke-Heist dd. 12 juni 1990 waarbij meegedeeld wordt dat de villa Sparrendreef 57 enkel als weekendverblijf dienstig is voor de familie Boutmans. Belanghebbenden werden er door de wijkinspecteurs enkel tijdens weekends en officiële feestdagen aangetroffen.

Op 17 januari 1991 werd een bijkomend politieverslag gevraagd. Ik neem op 7 februari 1991 telefonisch contact met de wijkinspecteur Deceuninck Willy. Hij verrichtte reeds drie controles. Belanghebbenden waren slechts eenmaal aanwezig. Het gelijkvloers wordt door het gezin Boutmans gebruikt, de eerste verdieping door De Maeseneer.

Belanghebbenden zijn, weekends en vakantieperiodes niet te na gesproken, zeer zelden aan te treffen in Knokke-Heist. Als proef op de som maakte de wijkinspecteur onder fictieve naam om 21u00 's avonds een telefonische afspraak met dokter Boutmans en dit op het telefoonnummer van zijn praktijk te Temse.

Zie het electriciteitsverbruik van 1.899 kWh voor de periode van 26.06.1990-30.08.1990. Dit verbruik wordt als laag bestempeld. De rekeningen worden verzonden naar het adres in Temse.

Zie het waterverbruik van 241 m³ voor de periode van 3.8.1989-31.8.1990. Dit wordt als een eerder hoog verbruik bestempeld (4 à 5 personen/jaar). Er is echter slechts één teller zodat niet kan uitgemaakt worden wat het aandeel van de familie Boutmans in dat verbruik is.

Sparrendreef 57, Knokke-Heist (19 februari 1991).

Er is opnieuw niemand aanwezig. Er zijn geen tekenen van permanente bewoning waar te nemen. Deze keer zijn zelfs alle gordijnen op de eerste verdieping en een gedeelte op het gelijkvloers gesloten.

Zie het politieverlag van Knokke-Heist dd. 27 februari 1991. Tijdens acht controles waren betrokkenen slechts éénmaal aanwezig.

De agent wijst er op dat niets gewijzigd is sedert zijn controles in 1990.

Besluit.

Het gezin Boutmans Rudolf moet op datum van 25 april 1990 (datum brief Knokke-Heist) afgeschreven worden te Knokke-Heist om op dezelfde datum ingeschreven te worden te Temse, Leie 1".

1.8. Met aangetekend schrijven van 16 april 1991 deelt de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen van het ministerie van Binnenlandse Zaken aan verzoekers mede dat uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat zij hun hoofdverblijfplaats sinds 25 april 1990 hebben gevestigd op het adres Leie 1 te Temse. Hij verklaart dat het zijn bedoeling is hen op dit adres in het bevolkingsregister te doen inschrijven. Hij biedt aan de betrokkenen de mogelijkheid om binnen een termijn van 15 dagen elementen aan te brengen die nog een invloed zouden kunnen hebben op zijn zienswijze.

1.9. Verzoeker repliceert met brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991.

Daarin ontkent hij met klem zijn hoofdverblijfplaats te hebben overgebracht naar Temse, Leie 1 : "Het betreft hier louter een praktijkadres, waar ik met de hulp van mijn echtgenote consultaties verricht, louter op afspraak, en zonder verbonden te zijn aan een ziekenhuis of een wachtdienst. Er zijn daar ook geen lokalen voorzien als voor een woning". Ter staving voegt hij een proces-verbaal van vaststelling bij, opgemaakt door gerechtsdeurwaarder J. Anné, kantoorhoudend te Hamme, waarbij met behulp van foto's een beeld wordt gegeven van de toestand van de gelijkvloerse verdieping van de woning te Temse, Leie 1.

Verder voegt verzoeker documenten bij die, naar zijn oordeel, aantonen dat hij effectief te Knokke verblijft en daar op een normale wijze te bereiken is, namelijk op ogenblikken dat zijn aanwezigheid op de praktijk niet is vereist zoals :

- een pro justitia van een verkeersovertreding op 30 augustus 1990 op de Aalterbaan te Maldegem, richting Maldegem;
- een aangetekend schrijven van 16 augustus 1990 van het Ministerie van Financiën aan zijn echtgenote, “door [hem] persoonlijk van de postbode ontvangen rond 10u30”;
- een verzoek van 11 oktober 1990 van verhoor door de politie van Knokke-Heist, “dat [hem] persoonlijk aan de ingang van [zijn] woning door de wijkagent werd overhandigd”;
- een aangetekend schrijven “door [hem] persoonlijk ontvangen op maandag 24/9/90 te 11u30 waarbij de gebaarde postbode zelfs [zijn] paspoort ter controle inzag”;
- een factuur van de firma Quintyn voor het onderhoud van schouw, ketel en brander. Deze heeft zich op 11 april 1991 onaangekondigd aangeboden en werd door de dochter tot de woning toegelaten.
- uittreksels van bankverrichtingen die hij of zijn echtgenote persoonlijk heeft uitgevoerd aan de loketten van het BBL-kantoor, Albertplein te Knokke op 6/7/89, 4/5/90, 7/12/90, 2/4/91, 26/11/90, 22/10/90, 19/11/90, 22/2/91 en 21/5/90 op uiteenlopende tijdstippen.
- een bekeuring lastens zijn echtgenote voor een snelheidsovertreding te Knokke op 3/12/90;
- facturen voor de aankoop van sportartikelen en stadskledij in een winkel te Knokke op 26/4/90, 23/5/90 en 20/6/90;
- facturen voor het onderhoud van zijn wagen in een garage te Knokke op 5/3/90, 19/6/90, 3/7/90, 20/9/90, 8/10/90 en 21/12/90;
- facturen betreffende de levering van elektriciteit, gasolie en water op het adres Sparrendreef 57 te Knokke;
- de lidkaarten 1990 van een bridgeclub in Knokke.

Verzoeker wijst tevens personen aan “die (hem) regelmatig zien bij straatwandeling, al kennen ze niet noodzakelijk (zijn) naam”, alsook winkels en restaurants te Knokke waar hijzelf en/of zijn echtgenote en/of zijn dochter gekend zijn.

Hij laat verder gelden : “De ligging, karakteristieken en inrichting van mijn woning laten aan vreemden niet toe met zekerheid het al of niet bewoond zijn op bepaalde momenten vast te stellen, en anderzijds is het uurrooster van de

bewoners erg wispelturig en is er bovendien nog een intensief beoefenen van allerlei vrijetijdsbesteding frequent met nachtelijke thuiskomst”.

Hij houdt voor toch wel regelmatig opgemerkt te zijn door de wijkagent en hij beweert door de teller bij de recente volkstelling thuis te zijn aangetroffen.

Hij stelt voor zich dagelijks aan te bieden op het politiecommissariaat van Knokke, gedurende de periode nodig geacht door de bevolkingsinspectie, maar “uiteeraard op uren naar (zijn) keuze”.

1.10. Met brief van 28 mei 1991 laat de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen van het ministerie van Binnenlandse Zaken aan verzoekers weten dat ingevolge de onder nr. 1.9. vermelde brieven opdracht werd gegeven tot het instellen van een bijkomend bevolkingsonderzoek.

1.11. Met schrijven van 3 juni 1991 vraagt de bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan de politie van Temse een onderzoek in te stellen naar de werkelijke verblijfstoestand van het gezin Boutmans.

Op 19 juni 1991 antwoordt de politie van Temse als volgt :

“Ingevolge Uw brief dd. 3.6.1991 inzake de feitelijke verblijfplaats van het gezin R. Boutmans - J. Van Hul, blijkt uit ons weten en uit nazicht dat R. Boutmans een geneesheer-internist is die zijn praktijk heeft op het adres : Leie 1 alhier. Van Hul, Juliana blijkt de eigenares te zijn van het pand Leie 3, dat zij erfde van haar ouders.

R. Boutmans heeft alhier dus een zelfstandige praktijk waar hij patiënten ontvangt na afspraak - hij is niet opgenomen in de geneesheren-rol met wachtdienst en is bij ons weten niet verbonden aan een kliniek alhier of in de omgeving.

Uit mijn nazicht en informatie blijkt dat R. Boutmans en J. Van Hul alhier over het algemeen hun belangen hebben in verband met de dokterspraktijk bij dag en in de vroege avond.

Het huis Leie 3 kan door het echtpaar gebruikt worden als woonst maar naar ons inzicht verblijft het echtpaar buiten hun beroepsbezigheid over het algemeen te Knokke-Heist. Het is slechts sporadisch en in noodwendige gevallen dat overnacht wordt te Temse”.

1.12. Op 17 maart 1992 brengt bevolkingsinspecteur VanVerdegem verslag uit over zijn onderzoek op het adres Leie 1 en 3 te Temse en Sparrendreef 57 te Knokke-Heist :

“- Bevolkingsdienst en Leie 1-3 te Temse (onderzoek op 5 juni 1991 en latere data)

Ik neem eerst contact op met de heer Servotte, bevolkingschef te Temse. Volgens hem woont de dokter nog steeds in Temse. Hij heeft in Leie 1 zijn artspraktijk. Daarnaast in Leie 3 woonde zijn schoonvader die in februari 1990 is overleden. Het huis in Leie 3 is bij erfenis toegekomen aan zijn vrouw en daar zou de dokter met zijn gezin verblijven.

In zijn huis te Leie 1 heeft hij beneden zijn praktijk. De bovenverdiepingen heeft hij heringericht en sedert september-oktober 1990 verhuurd aan de gezinnen Gerets-Vansteenkiste en Douwe-Gosselin.

- Ik ga ter plaatse en tref er een mooi hoekhuis aan. Er is een plakkaat waarop zijn praktijk vermeld staat : 'Internist-raadplegingen enkel na afspraak'. Op de 3 bussen zijn de naam van de huurders en betrokkene zelf aangebracht. Ik bel aan en ontmoet betrokkene. Hij verklaart zeer verbolgen te zijn over de rechtsgang. Hij vindt ons onderzoek ongefundeerd, inquisitoriaal en een schending van de privacy. Hij meent met het deurwaardersverslag en de andere documenten voldoende tegenargumentatie op de voorgestelde ontwerpbeslissing te hebben gegeven. Hoe dan ook, bij een eventuele negatieve beslissing gaat hij voor de Raad van State.
 - Ik geef toe dat zijn woonst in Leie 1 (gelijkvloers) nog enkel ruimte biedt voor zijn dokterspraktijk, doch kan hij hiernaast in Leie 3 niet verblijven. Hij wenst hierop niet in te gaan en het mij evenmin te laten zien. Hij antwoordt dat het huis in Leie 3 van zijn vrouw - via erfenis - is en hij hier geen uitstaans mee heeft. Hij weet niet wat zijn vrouw in de toekomst met dit huis zal doen. Het staat momenteel leeg en wordt niet verhuurd. Zijn vrouw is huisvrouw en zijn dochter studeert rechten te Antwerpen. De dochter verblijft in de week bij zijn ouders die te Antwerpen (district Berchem) wonen. Op 7 juni vraag ik telefonisch aan de bovenburen of betrokkene met zijn gezin 's avonds in Temse aan te treffen is. Zij zijn zeer terughoudend en geven nietszeggende antwoorden. Ik vraag een politieverslag aan. Dit verslag van 19 juni (zie dossier) vermeldt dat betrokkene enkel voor zijn praktijk overdag en in de vooravond te Temse is. Het huis in Leie 3 kan worden gebruikt als woonst, doch dit zou slechts zelden gebeuren. Bij mijn bezoek ter plaatse heb ik vastgesteld dat het huis in Leie 3 een heel groot en prachtig herenhuis is, dat nog volledig ingericht lijkt. Zijn overleden schoonvader had hier de firma 'Jarca' (textiel groothandel) gevestigd. Op mijn aanbellen is er geen enkele reactie. De burens in Leie 5 en 7 zijn niet thuis voor verdere inlichtingen.
 - Bij een tweede bezoek op 30 juli 's morgens is niemand aanwezig. Een buurvrouw die buiten staat, vertelt mij dat de dokter met zijn gezin 'op vakantie is' te Knokke-Heist, waar hij een villa bezit.
 - Bij een derde bezoek, na de vakantiemaanden juli-augustus, op woensdag 27 november 21u30 is er in zijn praktijk op Leie 1 geen licht meer, doch wel in Leie 3. Ik zie twee personen op de eerste verdieping. Bij mijn aanbellen worden de lichten gedoofd en komt er geen enkele reactie. Ik bel diezelfde avond om 22u naar zijn villa te Knokke-Heist (050/607697). Niemand neemt op. Ik bel 's anderendaags donderdag 28 november om 7u45 terug naar Knokke-Heist. Terug geen enkele respons. Ik ga dan onmiddellijk naar Temse en stel om 9u. vast dat zijn praktijk geopend is. Ik bel niet aan op zijn praktijk, doch wel in Leie 3 waar de gordijnen op de eerste verdieping geopend zijn. (op het gelijkvloers bevinden zich twee garages en de inkomhall)
- Ik krijg geen reactie. Ik wens niet aan te bellen aan zijn praktijk om betrokkene niet nog behoedzamer te maken ! Ditmaal tref ik de

buurvrouw in Leie 5 aan. Ze verklaart mij dat de dokter met zijn echtgenote hiernaast in Leie 3 overnacht als hij praktijk heeft in de week. De dokter heeft een villa in Knokke-Heist, waar hij de week-ends en soms ook op andere tijdstippen eens naar toe gaat.

- Sparrendreef 57 te Knokke-Heist (onderzoek op 26 juli 1991)
- Op dit adres, te bereiken via een aarden wegeltje vanaf de straat, staat een mooi witte villa. Ik ontmoet er betrokkene met zijn echtgenote en dochter. Hij is verwonderd over mijn bezoek, omdat aanwezigheid aan de zee tijdens de zomermaanden niet telde als werkelijk verblijf. Ik vertel hem dat ik in de buurt diende te zijn en eens een kijkje kwam nemen. Hij blijft bij zijn bevestiging in Knokke-Heist te wonen en 's avonds na zijn werk terug te keren. Hij is evenwel nu met vakantie voor enkele weken en zijn praktijk is gesloten (dit werd mij op 30 juli bevestigd te Temse door een buurvrouw, die verklaarde dat de dokter 'op vakantie is' te Knokke-Heist)
- Een tweede bezoek geschiedt met de heer Vancoillie, W. op woensdag 13 november om 18u30. Niemand is aanwezig. Ik kan niet binnenkijken in de villa die met gordijnen is afgesloten. Geen enkele onmiddellijke buur is aanwezig. Een buurvrouw wat verder in de straat (één van de enige villa's waar er licht brandt!) kent betrokkene niet.
- Bij een derde bezoek met de heer Vancoillie, W. op woensdag 4 december te 19u is terug niemand aanwezig, evenmin directe burens.
- Een vierde bezoek met de heer W. Vancoillie geschiedt op maandag 20 januari 1992 te 20u. Ik tref de dochter thuis aan, die aan het studeren is voor haar tentamens eerstdaags in de tweede kandidatuur Rechten te Antwerpen.

Haar ouders zijn afwezig omdat ze naar de kaartclub zouden zijn. Ze komen slechts laat in de avond terug.

- Ter afsluiting van het onderzoek doe ik nog enkele bezoeken te Temse, alsmede een aantal telefoons op onderstaande data :
 - maandag 20 januari te 9u in Leie 1 (praktijk) :
het licht brandt in zijn kabinet; geen beweging in woning Leie 3 (gordijnen op eerste verdieping open)
 - woensdag 29 januari te 21u30 in Leie 1 (praktijk) :
alles is gesloten; in woning ernaast zijn de gordijnen gesloten en brandt er licht. Ik bel aan doch het licht wordt gedoofd in de garage waar ik zijn BMW-auto bemerkte en niemand antwoordt in de parlofoon of doet de deur open.
Ik bel om ± 22u15 naar Knokke-Heist (050/607697), maar niemand neemt op.
 - donderdag 30 januari te 9u in Leie 1 (praktijk) :
het licht brandt in zijn kabinet en een patiënt komt naar buiten. In Leie 3 zie ik zijn BMW-auto staan via het ronde venstertje van de garage en de gordijnen op de eerste verdieping zijn geopend.
Voor de rest bemerk ik geen beweging en wordt er niet gereageerd op mijn aanbellen in deze woning.
 - maandag 17 februari om 22u : telefoon naar Leie 3 (03/77100.90). Ik heb de echtgenote aan de lijn. Ik vraag naar de dokter 'om een afspraak te maken', doch zij deelt mij mede dat hij momenteel afwezig is en ik morgen kan terugbellen naar zijn praktijk. Ik bel dezelfde avond nog verscheidene malen naar Knokke-Heist, doch niemand neemt af.
 - dinsdag 18 februari om 8u : telefoon naar Knokke-Heist (050/607697) : geen reactie; telefoon naar Leie 3 (03/771.0090 - woning). zonder enige reactie en tenslotte telefoon naar Leie 1 (03/7712112- praktijk) waar ik de secretaresse aan de lijn krijg die mij inlicht dat dokter nog moet toekomen in de loop van de voormiddag.

- Gelet op het geheel van elementen in dit dossier dient te worden besloten dat het gezin zijn hoofdverblijfplaats heeft te Temse, Leie 3 en niet in Knokke-Heist omdat zijn beroepsbelangen volledig liggen in Temse. Verder toont hij via gerechtsdeurwaardersexploot wel aan dat in Leie 1 enkel nog zijn praktijk is gevestigd, doch hierbij niet spreekt over de bewoning in Leie 3. Het is trouwens opvallend dat de verhuring van de bovenverdiepingen in Leie 1 samenvalt in hetzelfde jaar waarin zijn schoonvader overlijdt, die woonde in Leie 3. Deze laatste woning komt ingevolge de erfenis aan zijn vrouw en is ter hunner beschikking en niet verhuurd.
- De andere documenten zoals proces-verbalen, facturen enz... bevestigen wel het verblijf af en toe te Knokke-Heist; wat nooit is betwist, maar zijn niet afdoende om zijn hoofdverblijf aldaar te hebben. De facturen inzake aankoop van tennisgerief, deelname kaartclub suggereren enkel dat betrokkenen vrije tijd en sociale contacten in Knokke-Heist hebben, doch het is niet te controleren dat dit uitsluitend aldaar is. Bovendien dateren de meeste proces-verbalen van tijdens week-ends of verlofperiodes. Zo voegt hij ook een parkeerbiljet van een zondag (10/6/1990) in Knokke-Heist toe en kan er tenslotte worden opgemerkt dat het afhalen van poststukken of het leveren van stookolie in de week simpel na afspraak kan geschieden. Bijgevolg dient de ontwerp-beslissing, na aanvulling, van de heer W. Vancoillie te worden gehandhaafd”;

1.13. Met aangetekende brieven van 5 mei 1992 deelt de inspecteur-generaal van de Algemene Directie van de wetgeving en van de Nationale Instellingen van het ministerie van Binnenlandse Zaken aan de burgemeester van Temse en aan verzoekers mede dat het bevolkingsonderzoek heeft uitgewezen dat zij en hun dochter Ludmilla hun hoofdverblijfplaats sinds 25 april 1990 hebben gevestigd op het adres Leie 3 te Temse. Hij verklaart dat het zijn bedoeling is hen op dit adres in het bevolkingsregister te doen inschrijven. Hij biedt aan de betrokkenen de mogelijkheid om binnen een termijn van 15 dagen nog elementen aan te brengen die een invloed zouden kunnen hebben op zijn zienswijze.

1.14. De burgemeester van Temse antwoordt op 18 mei 1992 :

“In verband met de bedoeling om hogervermeld gezin te doen inschrijven in de bevolkingsregisters van Temse, Leie 3 kunnen wij geen tegenstrijdige gegevens melden.

De woning Leie 3 staat onbewoond in ons woningenbestand sinds het overlijden van de schoonvader van dr. Boutmans op 24.02.1990.

De dokter heeft zijn praktijk aan Leie 1 te Temse. Het is voor ons Bestuur moeilijk uit te maken of hij zijn hoofdverblijf heeft te Temse of te Knokke-Heist”;

1.15. Verzoeker repliceert met brieven van 20 mei 1992 en 25 mei 1992.

Hij deelt mede bezwaar te hebben “tegen verandering van domicilie, gezien dit duidelijk niet aan de werkelijkheid beantwoordt”.

Hij voegt, naast een kopie van zijn brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991, tevens documenten bij waaruit, naar zijn oordeel, blijkt dat zijn gezin te Knokke leeft :

- parkeerbiljetten van 14/5/91 en 24/12/91;
- bewijs van het ontlenen van boeken uit de gemeentelijke bibliotheek;
- persoonlijk ontvangen aangetekende brieven van 22/5/91 en 28/11/91;
- uittreksels van bankverrichtingen uitgevoerd op het B.B.L.-of K.B.-kantoor te Knokke;
- een eigenhandig ontvangen dagvaarding op 14 oktober 1991;
- betalingsbewijzen van verzekeringen.

Verzoeker deelt verder nog mee dat hij op 13 april 1992 klacht heeft ingediend bij de politie te Knokke wegens de schending van zijn eigendom door een gebuur en dat hij persoonlijk aanwezig was bij de opnemings van de tellers van waterleiding en elektriciteit, “hoewel deze personen zich onverwachts aanbieden”.

1.16. Op 30 oktober 1992 neemt de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen van het ministerie van Binnenlandse Zaken de bestreden beslissing, naar luid waarvan verzoekers en hun dochter Ludmilla Boutmans op datum van 25 april 1990 uit het bevolkingsregister van Knokke-Heist dienen te worden afgevoerd om op dezelfde datum in dat van Temse, op het adres Leie 3, te worden ingeschreven.

De beslissing is als volgt in feite gemotiveerd :

“Overwegende dat uit het bevolkingsonderzoek dd. 1, 2, 7 en 10 augustus 1990; 18 januari, 7 en 19 februari, 5 juni, 26 en 30 juli, 13, 17, 27 en 28 november en 4 december 1991; 20, 29 en 30 januari 1992 ter zake (door tussenkomst van de Directie van de Verkiezingen en de Bevolking) is gebleken dat :

- betrokkenen sinds 26 juli 1989 zijn ingeschreven in hun villa te Knokke-Heist, Sparrendreef 57;
- de heer Rudolf Boutmans zijn praktijk als dokter-specialist heeft te Temse, Leie 1, alwaar volledig zijn beroepsbelangen liggen, en waar het gezin was ingeschreven van 1974 tot 1982;
- betrokkenen weliswaar in de week-ends en verlofperiodes in Knokke-Heist aan te treffen zijn, doch hun hoofdverblijfplaats hebben behouden in hun herenhuis te Temse, Leie 3, naast zijn artspraktijk, zoals wordt bevestigd

door de politieverslagen dd. 12 juni 1990 en 27 februari 1991 van de politie van Knokke;

- volgens de verklaringen van de Heer Rudolf Boutmans de woning aan Leie 3, die door erfenis aan zijn vrouw is toegekomen, leegstaat en niet wordt verhuurd;
- bij bezoek ter plaatse is vastgesteld dat de woning aan bovenvermeld adres volledig is ingericht en dat de bevoegde ambtenaren tijdens avondlijke controles hebben vastgesteld dat het huis is bewoond, en dit bevestigd wordt door een verslag van de politie van Temse dd. 19 juni 1991;
- betrokkenen dienvolgens aan de Leie 3 te Temse dienen te worden ingeschreven;

[...]

Overwegende dat het gemeentebestuur van Temse, dat bij brief van 5 mei 1992 hieromtrent door het departement werd aangeschreven, bij brief van 18 mei 1992 mededeelt dat het met betrekking tot het voorstel over geen tegenstrijdige gegevens beschikt, dat de woning aan Leie 3 als onbewoond staat vermeld sinds het overlijden van de schoonvader van Dr. Boutmans en dat het voor hen moeilijk uit te maken is of betrokkenen hun hoofdverblijfplaats te Temse of te Knokke-Heist hebben;

Overwegende dat betrokkenen de brief van het departement dd. 5 mei 1992 bij brieven van 20 mei en 25 mei 1992 beantwoorden met de mededeling dat zij het voorstel betwisten, en daarbij een aantal documenten toevoegen (o.a. processen-verbaal, bewijzen van het ontleneren van boeken uit de bibliotheek, bewijzen van eigenhandig ontvangen dagvaardingen en aangetekende brieven, aanwezigheid bij de telleropname van water en elektriciteit, ...) die hun verblijf te Knokke moeten bevestigen;

Overwegende echter dat hun aanwezigheid te Knokke als tweede verblijf nooit werd betwist, en dat bovenvermelde documenten niet afdoende zijn als bewijs dat zij aldaar hun hoofdverblijfplaats hebben, maar enkel aantonen dat zij er veel sociale contacten hebben en er vrije tijd doorbrengen, en anderzijds uit het onderzoek gebleken is dat zij tijdens de week veelvuldig te Temse verblijven, [...]”;

1.17. Van de onder nr. 16 vermelde beslissing wordt, met het oog op de uitvoering ervan, met brieven van 30 oktober 1992 kennis gegeven aan de burgemeesters van Temse en Knokke-Heist.

Voormelde beslissing wordt door het gemeentebestuur van Temse uitgevoerd op 6 november 1992, waarvan betrokkene op dezelfde dag wordt verwittigd;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord twee excepties opwerpt met betrekking tot de ontvankelijkheid van het ingediende annulatieberoep; dat zij vooreerst vaststelt dat uitsluitend Rudolf Boutmans en Juliana Van Hul en niet hun meerderjarige dochter Ludmilla Boutmans, als verzoekende partijen optreden in het geding, terwijl nochtans de bestreden

beslissing niet alleen hun inschrijving in het bevolkingsregister wijzigt maar evenzeer van hun dochter; dat de verwerende partij van oordeel is dat dit gevolgen heeft voor de ontvankelijkheid “ratione materiae” van het annulatieberoep, “aangezien de bestreden beslissing derhalve enkel kan vernietigd worden voor zover ze de verblijfssituatie van de verzoekers persoonlijk (d.w.z. enkel de ouders en niet de meerderjarige dochter, geboren dd. 27.6.1972) betreft”; dat de verwerende partij voorts argumenteert -louter hypothetisch- dat voor zover het verzoekschrift een postdatum zou dragen van na 8 januari 1993, het annulatieberoep wegens laattijdigheid niet ontvankelijk is.

2.2.1. Overwegende dat luidens de bestreden beslissing verzoekers en hun dochter Ludmilla Boutmans op 25 april 1990 uit het bevolkingsregister van Knokke-Heist dienen te worden afgevoerd om op dezelfde datum in dat van Temse, op het adres Leie 3, te worden ingeschreven; dat deze beslissing gesteund is op de conclusie van het gevoerde bevolkingsonderzoek, dat de hoofdverblijfplaats van het gezin Boutmans-Van Hul niet gevestigd is, te Knokke-Heist, Sparrendreef 57. maar wel te Temse, Leie 3; dat artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen, de “hoofdverblijfplaats” definieert als “de plaats waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft”; dat te dezen niet de vaststelling van de hoofdverblijfplaats van drie te onderscheiden individuele personen (met name van Rudolf Boutmans, Juliana Van Hul en Ludmilla Boutmans) ter beoordeling staat, maar wel van het “huishouden” Boutmans-Van Hul waarvan Ludmilla Boutmans -en zulks wordt niet tegengesproken door de verwerende partij- deel uitmaakt; dat de verzoekende partijen dan ook het vereiste belang hebben om ook de inschrijving van hun meerderjarige dochter in het bevolkingsregister van Temse te bestrijden, omdat die inschrijving omwille van de eenheid van “huishouden” onlosmakelijk verbonden is met hun eigen inschrijving in het bevolkingsregister van Temse : de handelingen van hun dochter kunnen immers medebepalend zijn voor de vaststelling van de hoofdverblijfplaats van “het huishouden” Boutmans-Van Hul, zoals vanzelfsprekend hun eigen doen en laten eveneens medebepalend kan zijn voor de vaststelling van de hoofdverblijfplaats van dat “huishouden”; dat het annulatieberoep dat door verzoekers is ingediend tegen de meergenoemde beslissing van 30 oktober 1992 van de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de

Nationale Instellingen van het ministerie van Binnenlandse Zaken dan ook op grond van de eerste door de verwerende partij opgeworpen exceptie niet onontvankelijk mag worden verklaard;

2.2.2. Overwegende dat het onderhavige annulatieberoep met een op 5 januari 1993 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift werd ingediend, dit is binnen de termijn van zestig dagen te rekenen vanaf de betekening van de beslissing; dat de tweede door de verwerende partij opgeworpen exceptie derhalve feitelijke grondslag mist;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1.1.0. Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel steunen op “Machtsoverschrijding door schending van de wet, namelijk de wet van 19 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en schending van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, namelijk van het recht van verdediging”; dat zij daarbij nader betogen, in essentie :

- de bestreden beslissing schendt de formele motiveringsplicht, opgelegd door de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen, en door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (eerste onderdeel);
- de bestreden beslissing ontbeert de rechtens vereiste feitelijke grondslag (tweede onderdeel);

3.1.1.1. Overwegende dat verzoekers, wat het eerste onderdeel betreft, stellen,

dat op 16 april 1991 de directeur-generaal van de bevoegde directie van het ministerie van Binnenlandse Zaken aan verzoekers mededeelde dat uit het bevolkingsonderzoek was gebleken dat zij hun hoofdverblijfplaats sinds 25 april 1990 hadden gevestigd op het adres Leie 1 te Temse en hij hun tevens de mogelijkheid bood binnen een termijn van 15 dagen nog elementen aan te brengen die een invloed konden hebben op zijn zienswijze, dat zij hierop geantwoord hebben met een uitvoerige brief van 27 april 1991 en een aanvullende brief van 2 mei 1991 waarmee zij vooreerst stukken voorlegden waaruit moest blijken dat zij onmogelijk hun hoofdverblijfplaats te Temse op het adres Leie 1 konden hebben en dat zij effectief te Knokke verblijven en daar op normale wijze te bereiken zijn : onder andere

bekeuringen wegens verkeersovertredingen begaan te Knokke of op weg van Temse naar Knokke, aangetekende brieven die in Knokke persoonlijk in ontvangst werden genomen, uittreksels van bankverrichtingen uitgevoerd op werkdagen en normale openingsuren aan het loket van bankfilialen te Knokke, facturen voor de levering van gas, water en elektriciteit, facturen voor de aankoop van kledij in een winkel te Knokke, facturen voor het onderhoud van de wagen in een garage in Knokke, de lidkaart van een bridgeclub te Knokke, een proces-verbaal van vaststelling door een gerechtsdeurwaarder van de toestand van de gelijkvloerse verdieping van de woning te Temse, Leie 1,

dat zij tevens in de voormelde brieven voorstellen hebben gedaan voor nader onderzoek : de aanduiding van personen, winkels en restaurants te Knokke bij wie of waar verzoekers bekend zijn en suggereerden om zich gedurende een bepaalde periode dagelijks bij de politie te Knokke te melden,

dat op 5 mei 1992 de directeur-generaal aan de verzoekers mededeelde dat uit een aanvullend bevolkingsonderzoek was gebleken dat zij hun hoofdverblijfplaats sinds 25 april 1990 hadden gevestigd op het adres Leie 3 te Temse, in plaats van op het adres Leie 1, dat andermaal verzoekers de mogelijkheid werd geboden binnen een termijn van 15 dagen te reageren,

dat zij onmiddellijk hebben geantwoord met een brief van 20 mei 1992, dat zij daarin herinnerden aan hun vorig schrijven en nog nieuwe stukken aankondigden, die zij op 25 mei 1992 verzonden : onder andere parkeerbiljetten van Knokke, bewijs van het ontlenen van boeken uit de gemeentelijke bibliotheek, aangetekende brieven, persoonlijk ontvangen te Knokke, uittreksels van bankverrichtingen uitgevoerd te Knokke, betalingsbewijzen van verzekeringen,

dat de bestreden beslissing de verplichting tot uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt doordat zij enkel gewag maakt van en een antwoord biedt op de elementen die verzoekers hebben aangebracht met hun brieven van 20 en 25 mei 1992, maar “met geen woord” rept over de bewijsstukken en de voorstellen van hun brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991, dat nochtans in laatstgenoemde brieven “een reeks zeer relevante gegevens [werd] vermeld en ook aangetoond”, dat “op dit geheel van argumenten, bewijzen, onderzoeksmogelijkheden en bewijs-offertes niet ingaan, zonder dat de relevantie ervan weerlegd wordt gelijk [staat] met afwezigheid van motivering. Het is op zijn minst een schending van het recht van verdediging”,

dat de minister niet kan invoeren dat het eerste onderzoek en derhalve de brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991 betrekking hadden op het adres Leie 1 en het tweede onderzoek, alsook de brieven van 20 en 25 mei 1992, op het adres Leie

3, dat immers de stukken gevoegd bij de brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991 niet alleen beoogden aan te tonen dat verzoekers niet te Temse, Leie 1, verbleven, maar vooral dat ze wel in hoofdzaak te Knokke-Heist, Sparrendreef 57, verbleven, dat de bewijswaarde van die stukken met betrekking tot hun daadwerkelijk verblijf te Knokke-Heist ook relevant was in het tweede bevolkingsonderzoek;

3.1.1.2. Overwegende dat verzoekers, wat het tweede onderdeel betreft, argumenteren dat, zelfs indien de Raad van State oordeelt dat aan de formele motiveringsverplichting is voldaan, niet is weerlegd dat verzoekers hun hoofdverblijfplaats sinds 1982 ononderbroken hebben behouden te Knokke-Heist; dat zij betogen dat, ook in het stelsel van de wet van 19 juli 1991, de plaats waar iemand sinds jaren ingeschreven is, geacht moet worden zijn hoofdverblijfplaats te zijn, zeker als uit de gegevens van de zaak voldoende blijkt dat hij daar met zijn gezin zeer frequent verblijft en er veel sociale contacten onderhoudt, tenzij er een grondige verandering in de toestand wordt aangetoond die van het sinds jaren aanvaarde hoofdverblijf ineens een tweede verblijf zou maken en omgekeerd, dat “zelfs bij min of meer gelijk opgaande gegevens de meest geschikte persoon om uit te maken waar 'de leden van zijn huishouden gewoonlijk leven' de betrokkene zelf [is], en het de overheid [behoort] om de onjuistheid van zijn keuze op grond van overwegende feitelijke gegevens aan te tonen”; dat verzoekers vervolgen :

“Vast staat in huidige zaak alleszins dat verzoekers tot 24 februari 1990 niet gewoonlijk leefden in het huis Leie 3 te Temse, want daar woonde toen nog hun schoonvader, resp. vader.

Waarom zou het loutere feit dat diens woonhuis naast de praktijk vrijkwam, nu ineens tot gevolg hebben dat de hoofdverblijfplaats van verzoekers daar gevestigd is? Bewezen wordt dat in ieder geval niet!

Sinds het overlijden van vader Van Hul hebben verzoekers zelfs minder reden om zich in Temse op te houden, want uiteraard was diens aanwezigheid in het buurhuis van de praktijk een aanleiding tot geregelde bezoeken.

Jarenlang (sinds 1982) hebben verzoekers niettemin op onbetwiste wijze hun hoofdverblijf te Knokke gehad, eerst in het Hazenpad nr. 1, later (26 juli 1989) in de Sparrendreef nr 57. Zij hadden op Leie 1 en hebben, sinds het overlijden van de Heer René Van Hul, op Leie 3 in Temse een pied à terre. Zij eten er 's middags geregeld (namelijk als er zowel 's morgens als na de middag werk op de praktijk is, wat echter lang niet alle dagen het geval is, temeer waar het administratieve werk en het studiewerk grotendeels te Knokke worden verricht) -terug naar Knokke rijden tussen de middag zou nogal omslachtig zijn- maar overnachten er zo goed als nooit. De mogelijkheid is er wel : bijv. als het bar slecht weer is, of als er zich een bijzondere aangelegenheid voordoet (bezoek aan vrienden in Temse). Temse beantwoordt dus aan de definitie van tweede verblijf, niet van hoofdverblijf.

Om de communicatie met patiënten niet te bemoeilijken, schakelt de telefoon in Temse bij afwezigheid rechtstreeks door naar Knokke : dit kan bij de controle de indruk hebben gewekt dat verzoekers in Temse waren, maar in feite hebben zij dan de telefoon in Knokke beantwoord!

Dr. Boutmans heeft geen vast spreekuur en ontvangt alleen na afspraak (hij is internist, geen huisarts, en werkt zo goed als alleen op verwijzing van huisartsen of andere specialisten; hij is niet aan enig ziekenhuis of andere instelling verbonden).”;

dat, ten slotte, naar het oordeel van verzoekers, bij “afwezigheid van duidelijke en onweerlegbare onverenigbaarheid van de feitelijke gegevens met een hoofdverblijf te Knokke”, de minister de toestand ongewijzigd had moeten laten en vrede moeten nemen met de eigen aangifte van verzoekers;

Overwegende dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord nog beklemtonen dat moet worden uitgegaan van het vermoeden dat zij effectief wonen waar zij in het bevolkingsregister zijn ingeschreven en dat dit vermoeden slechts kan worden ontkracht indien de aangebrachte gegevens van zodanige aard zijn dat zij in redelijkheid niet meer toelaten de valsheid van de inschrijving te betwijfelen; dat verzoekers het bestaan betwisten van ernstige gegevens waaruit zou blijken dat zij hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd te Temse, Leie 3, in de plaats van te Knokke-Heist, Sparrendreef 57 :

- de vaststelling van de verwerende partij dat verzoekers regelmatig konden worden aangetroffen te Temse en niet te Knokke, is niet onverenigbaar met hun stelling dat hun hoofdverblijf te Knokke is gelegen : zij werken in Temse en zijn er dus, bijna uitsluitend overdag, inderdaad vaak aan te treffen; dit geldt evenwel voor alle mensen, die hun werk niet in hun eigen woning verrichten;
- de verwerende partij heeft het onderzoek onzorgvuldig gevoerd : herhaaldelijk werd vastgesteld dat verzoekers te Knokke niet telefonisch bereikbaar waren op het nummer 050/60.76.97. Dit telefoonnummer is evenwel verkeerd; verzoekers hebben nooit een dergelijk telefoonnummer gehad;
- het waterverbruik te Knokke is hoger dan te Temse, Leie 3; het hoge elektriciteitsverbruik te Temse, Leie 1, is te wijten aan het gebruik van medische apparaten; van het elektriciteitsverbruik te Temse, Leie 3, wordt geen gewag gemaakt, “kennelijk omdat dit te laag is”;
- uit het verslag van de bevolkingsinspecteur van 14 augustus 1990 blijkt een verklaring van de politie-inspecteur van Temse dat Rudolf Boutmans niet aan het sociaal leven in Temse deelneemt en dat zijn echtgenote, na het overlijden van haar vader op 27 februari 1990, bijna niet meer in Temse aan te treffen is;
- de eerste verdieping van de villa te Knokke is eigendom van dokter de Maeseneer die bijna nooit in het gebouw komt. Het hoge waterverbruik te Knokke komt dan

ook bijna volledig voor rekening van verzoekers. De verklaring van een arbeider aan de bevolkingsinspecteur dat “een van de dokters regelmatig in de villa aanwezig is”, moet worden begrepen als doelend op de regelmatige aanwezigheid van dokter Boutmans;

- de verzoekers gaan er prat op dat zij de villa te Knokke ordelijk houden, zodat, naar hun oordeel, de vaststelling van de bevolkingsinspecteur dat niets erop wijst dat de villa constant wordt bewoond, nietszeggend is;
- de verklaring van de politie van Temse van 19 juni 1991 stelt : “het huis Leie 3 kan door het echtpaar gebruikt worden als woonst maar naar ons inzicht verblijft het echtpaar buiten hun beroepsbezigheid over het algemeen te Knokke-Heist. Het is slechts sporadisch en in noodwendige gevallen dat overnacht wordt te Temse”;
- aan de verklaring van de dochter aan de bevolkingsinspecteur op maandagavond 20 januari 1992 dat haar ouders afwezig waren omdat zij naar de kaartclub waren, wordt ten onrechte geen belang gehecht;
- verzoekers zijn geen rekenschap verschuldigd voor hun tijdsgebruik : de controles door de bevolkingsinspectie zijn te Knokke doorgaans 's avonds gebeurd; verzoekers gaan evenwel vaak uit eten en nemen wekelijks, meestal op dinsdag- en donderdagavond, deel aan bridge-avonden;

dat verzoekers besluiten dat niet is aangetoond dat zij in redelijkheid niet geacht kunnen worden hun hoofdverblijf in Knokke te hebben;

Overwegende dat verzoekers in hun laatste memorie nog wijzen op het feit dat hun dochter zich bijna altijd in Knokke en niet in Temse bij hen vervoegde en zij komen nogmaals terug op het belang van, eensdeels, het feit dat het telefoonnummer waarvan de bevolkingsinspecteur zegt dat hij hen daarop vruchteloos geprobeerd heeft te Knokke-Heist te bereiken, verkeerd is en, anderdeels, de inschatting van het waterverbruik te Knokke;

3.1.2.1. Overwegende, wat de schending van de formele motiveringsplicht betreft, dat krachtens artikel 8, § 2, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen, de beslissingen van de minister of van zijn gemachtigde betreffende moeilijkheden of betwistingen in verband met het hoofdverblijf, met redenen dienen te worden omkleed; dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepaalt dat de bestuurshandelingen van de besturen, die nader zijn bepaald in artikel 1 van de wet, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd

(artikel 2) en de opgelegde motivering, die afdoende moet zijn, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen (artikel 3); dat verzoekers betogen dat de bestreden beslissing de motiveringsverplichting schendt doordat zij enkel gewag maakt van en een antwoord biedt op de gegevens die zij hebben aangebracht met hun brieven van 20 en 25 mei 1992, maar niet rept over de bewijsstukken meegegeven met de voorstellen vervat in hun brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991;

Overwegende dat de volgende overwegingen van de bestreden beslissing te dezen relevant zijn :

“Overwegende dat betrokkenen de brief van het departement dd. 5 mei 1992 bij brieven van 20 mei en 25 mei 1992 beantwoorden met de mededeling dat zij het voorstel betwisten, en daarbij een aantal documenten toevoegen (o.a. processen-verbaal, bewijzen van het ontlenen van boeken uit de bibliotheek, bewijzen van eigenhandig ontvangen dagvaardingen en aangetekende brieven, aanwezigheid bij de telleropname van water en elektriciteit, ...) die hun verblijf te Knokke moeten bevestigen;

Overwegende echter dat hun aanwezigheid te Knokke als tweede verblijf nooit werd betwist, en dat bovenvermelde documenten niet afdoende zijn als bewijs dat zij aldaar hun hoofdverblijfplaats hebben, maar enkel aantonen dat zij er veel sociale contacten hebben en er vrije tijd doorbrengen, en anderzijds uit het onderzoek gebleken is dat zij tijdens de week veelvuldig te Temse verblijven, (...);

dat moet worden vastgesteld dat eerste verzoeker in zijn voornoemde brief van 20 mei 1992 niet alleen nieuwe bewijsstukken aankondigt, die enkele dagen later met brief van 25 mei 1992 effectief worden bezorgd, maar tevens uitdrukkelijk verwijst naar de “gegevens en documenten” die hij met brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991 aan de verwerende partij heeft voorgelegd; dat het standpunt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing vertolkt met betrekking tot de voorgelegde documenten derhalve moet worden geacht ook betrekking te hebben op de stukken die eerste verzoeker met brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991 heeft bezorgd, te meer daar de voorgelegde stukken telkens geheel van dezelfde aard zijn, namelijk onder andere facturen van water- en elektriciteitsverbruik op het adres Sparrendreef 57 te Knokke-Heist, persoonlijk ontvangen aangetekende brieven en deurwaardersexploten en facturen van aankopen te Knokke-Heist en van het onderhoud van de wagen; dat overigens de verwerende partij er terecht op wijst dat de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het bestuursorgaan er niet toe verplicht in te gaan op alle aangevoerde argumenten; dat ook de voormelde wet van 19 juli 1991 daartoe niet verplicht; dat het volstaat dat de

akte op een afdoende wijze de redenen uiteenzet die de betrokken overheid ertoe hebben gebracht een bepaalde bestuurshandeling te verrichten;

Overwegende dat te dezen de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen van het ministerie van Binnenlandse Zaken overweegt dat de aanwezigheid van verzoekers op het adres Sparrendreef 57 te Knokke-Heist als tweede verblijf, niet wordt betwist, maar dat de voorgelegde documenten niet volstaan als bewijs dat verzoekers op dat adres hun hoofdverblijf hebben maar enkel aantonen dat zij er veel sociale contacten hebben en er vrije tijd doorbrengen, terwijl uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat zij tijdens de week veelvuldig te Temse verblijven; dat de directeur-generaal aldus op een afdoende wijze aangegeven heeft waarom de door verzoeker Boutmans voorgelegde documenten niet vermogen afbreuk te doen aan de resultaten van het uitgevoerde bevolkingsonderzoek en de daaruit voortvloeiende beslissing dat verzoekers dienen te worden ingeschreven in het bevolkingsregister van Temse op het adres Leie 3; dat de bevoegde diensten van het ministerie van Binnenlandse Zaken bovendien in principe zelf oordelen over de wijze waarop het bevolkingsonderzoek wordt gevoerd; dat zij dan ook niet verplicht waren gevolg te geven aan de voorstellen die verzoeker in zijn brief van 27 april 1991 heeft geformuleerd om welbepaalde onderzoeksverrichtingen te stellen, namelijk het contacteren van bepaalde winkels en restaurants te Knokke en dagelijkse aanmelding van verzoeker op het politiecommissariaat van Knokke; dat dienvolgens het onderdeel van verzoekers' eerste middel waarin de schending wordt ingeroepen van de formele motiveringsverplichting doordat de bestreden beslissing geen gewag maakt van, noch een antwoord biedt op de gegevens die verzoekers hebben aangebracht met brieven van 27 april 1991 en 2 mei 1991, niet gegrond is;

3.1.2.2. Overwegende, wat betreft het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag, dat artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen, de “hoofdverblijfplaats” definieert als de plaats waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld, gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft; dat de algemene onderrichtingen van 19 maart 1981 betreffende het houden van de bevolkingsregisters, de vaststelling van de verblijfsveranderingen en de afgifte van de identiteitskaarten en -stukken, onder meer bepalen

dat gezinnen die beurtelings voor geruime tijd in onderscheiden gemeenten verblijven, slechts worden ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente waar zij hun gewoon hoofdverblijf hebben gevestigd; dat als gewoon hoofdverblijf wordt beschouwd het verblijf waar het volledige gezin elk jaar het langst zonder onderbreking vertoeft onder meer wegens de nabijheid van de arbeidsplaats en van de plaats waar de kinderen naar school gaan; dat de vraag naar de juistheid van een beslissing waarbij de hoofdverblijfplaats van iemand wordt vastgesteld, moet worden beoordeeld vanuit het vermoeden van juistheid van de bestaande inschrijving in het bevolkingsregister; dat te dezen derhalve een vermoeden van juistheid geldt van de inschrijving van het gezin Boutmans in het bevolkingsregister van Knokke-Heist op het adres Sparrendreef 57; dat, rekening houdend met het bestaan van dat vermoeden de vraag vervolgens rijst of, zoals de verwerende partij meent, er voldoende elementen aanwezig zijn om dat vermoeden als weerlegd te beschouwen:

Overwegende dat uit de verslagen van de bevolkingsonderzoeken op 1, 2, 7 en 10 augustus 1990, 18 januari 1991, 7 en 19 februari 1991, 5 juni 1991, 26 en 30 juli 1991, 13, 17, 27 en 28 november en 4 december 1991, 20, 29 en 30 januari 1992, waarop de bestreden beslissing is gesteund, onder meer blijkt :

- dat de politie van Knokke-Heist achttienmaal de woning van verzoekers te Knokke-Heist op het verblijf van de verzoekers heeft gecontroleerd; dat zij slechts viermaal daar werden aangetroffen (eenmaal op een donderdagavond : O.H. Hemelvaart, eenmaal op een zondagavond (Pinksteren), eenmaal op een vrijdagavond, eenmaal op een maandagavond; dat de politie uit haar bevindingen concludeert “dat voormeld gezin alhier aan te treffen is de weekends en op zondagavond terug vertrekt naar hun werkelijke woonplaats”;
- dat de bevolkingsinspecteurs zelf zesmaal de woning van verzoekers te Knokke-Heist hebben gecontroleerd. Slechts eenmaal werden de verzoekers zelf daar aangetroffen, namelijk tijdens de vakantie (op 26 juli 1991); dat eenmaal alleen de dochter er aangetroffen werd die haar examens voorbereidde;
- dat de woning te Knokke-Heist geen tekenen van permanente bewoning vertoont (brievenbus proppensvol, gordijnen geheel of gedeeltelijk gesloten, in de woning geen rondslingerende stukken die wijzen op bewoning);
- dat het elektriciteitsverbruik van de woning te Knokke-Heist als laag mag worden beschouwd; het waterverbruik is er hoog, maar het is niet duidelijk welk het aandeel van het gezin Boutmans hierin is, vermits er maar één teller is voor het

- gehele huis, waarvan de bovenverdieping eigendom is van dokter de Maeseneer; de facturen van het elektriciteitsverbruik worden verzonden naar Temse, Leie 1;
- dat het hoofd van de dienst bevolking van Temse van oordeel is dat het gezin Boutmans verblijft in de woning Leie 3 die in februari 1990 bij erfenis is toegewezen aan verzoekster;
 - dat verzoeker zijn beroepspraktijk heeft op de gelijkvloerse verdieping van de woning Leie 1, waarvan de eerste en de tweede verdieping sinds september-oktober 1990 zijn verhuurd, en waar het gezin Boutmans was ingeschreven van 1974 tot 1982;
 - dat verzoeker verklaart dat de woning Leie 3 leeg staat en niet wordt verhuurd;
 - dat volgens de bevolkingsinspecteur de woning Leie 3 een groot en prachtig herenhuis is dat nog volledig ingericht lijkt;
 - dat het waterverbruik op het adres Leie 3 te Temse “normaal” lijkt (104 m³ tijdens de periode 10/90-10/91), terwijl het elektriciteitsverbruik aldaar vrij hoog lijkt (4.365 kwh tijdens de periode 11/1/90-31/10/90, tegenover 1.899 kwh op het adres Sparrendreef 57 te Knokke-Heist tijdens de periode 26/6/89-3/8/90);
 - dat bij herhaalde controles ter plaatse bevolkingsinspecteur Van Verdegem heeft vastgesteld dat de woning Leie 3 wel degelijk wordt bewoond : lichten branden, wagen van verzoeker is in de garage, gordijnen worden 's avonds gesloten, 's morgens geopend; bij aanbellen van bevolkingsinspecteur worden lichten gedoofd; dat terzelfdertijd de bevolkingsinspecteur vaststelt dat de telefoon in de woning te Knokke-Heist niet wordt opgenomen;
 - dat de buurvrouw van Leie 5 aan de bevolkingsinspecteur heeft verklaard dat de dokter met zijn echtgenote in de woning Leie 3 overnacht als hij praktijk heeft in de week en dat de dokter een villa heeft in Knokke-Heist waar hij “de weekends en soms ook op andere tijdstippen eens naar toe gaat”;

Overwegende dat de bevoegde diensten met het geheel van deze elementen die door de bevolkingsonderzoeken aan het licht zijn gebracht, het vermoeden dat het gezin Boutmans zijn hoofdverblijfplaats heeft op het adres Sparrendreef 57 te Knokke-Heist als weerlegd mochten beschouwen en aannemen dat die hoofdverblijfplaats gesitueerd is op het adres Leie 3 te Temse; dat hetgeen verzoekers daartegen aanbrengen in hun brieven van 27 april 1991, 2 mei 1991, 20 mei 1992 en 25 mei 1992 aan de directeur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen van het ministerie van Binnenlandse Zaken, alsook in hun verzoekschrift en memorie van wederantwoord voor de Raad van State, daaraan geen afbreuk doet :

- zo roepen verzoekers in dat het bevolkingsonderzoek onzorgvuldig zou zijn gebeurd doordat de bevolkingsinspecteurs bij hun pogingen om hen telefonisch in Knokke-Heist te bereiken, telkens een foutief telefoonnummer hebben gebruikt; hetgeen zij staven met een verklaring van Belgacom naar luid waarvan het telefoonnummer 050/60.76.97 nooit aan verzoekers werd toegewezen; dat, indien dit al zou moeten worden aangenomen -wat toch wat onwaarschijnlijk is, vermits bevolkingsinspecteur Demeyere in zijn verslag over het bevolkingsonderzoek verklaart op 10 augustus 1990 met verzoeker op het telefoonnummer in kwestie gesproken te hebben- dient te worden vastgesteld dat bevolkingsinspecteur Van Verdegem met zijn pogingen om het gezin Boutmans telefonisch te Knokke-Heist te bereiken, slechts een bevestiging beoogde te bekomen van wat hij de visu al had vastgesteld, namelijk dat verzoekers op het ogenblik van die telefoontjes te Temse verbleven in de woning Leie 3; dat vanuit die optiek verzoekers' bemerkungen betreffende de onzorgvuldigheid van het onderzoek dienen te worden gerelativeerd;
- verzoekers beroepen zich tevens op de verklaring van 19 juni 1991 van de politie van Temse dat naar haar inzicht het echtpaar Boutmans-Van Hul buiten zijn beroepsbezigheden over het algemeen te Knokke-Heist verblijft; dat ook deze verklaring dient gerelativeerd doordat ze kennelijk niet gesteund is op regelmatige controles ter plaatse zoals door de politie van Knokke-Heist wel werden uitgevoerd; dat ze bovendien teniet lijkt te worden gedaan door de verklaring van 18 mei 1992 van de burgemeester van Temse dat hij “geen tegenstrijdige gegevens” kan inbrengen tegen het voornemen van de bevoegde dienst van het ministerie van Binnenlandse Zaken om het gezin Boutmans-Van Hul te laten inschrijven in het bevolkingsregister van Temse op het adres Leie 3;
- verzoekers wijzen op het hoge waterverbruik in hun woning te Knokke-Heist; dat zij echter niet aantonen, gelet op het feit dat niet de gehele woning hun eigendom is, wat hun aandeel daarin is;
- verzoekers houden voor dat in het bevolkingsonderzoek geen gewag wordt gemaakt van het elektriciteitsverbruik te Temse, Leie 3, “kennelijk omdat dit te laag is”; dat echter uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het elektriciteitsverbruik te Temse, Leie 3, tijdens de periode 11/1/90-13/10/90 4.365 kwh. bedraagt, tegenover 1.899 kwh te Knokke-Heist, Sparrendreef 57, tijdens de periode 26/6/89-3/8/90;
- dat ten slotte, wat de stukken betreft die door eerste verzoeker met brieven van 27 april 1991, 2 mei 1991, 20 mei 1992 en 25 mei 1992 worden voorgelegd, het standpunt van bevolkingsinspecteur Van Verdegem moet worden beaamd dat deze

stukken weliswaar aantonen dat verzoekers regelmatig in Knokke-Heist vertoeven en er vrije tijd spenderen, wat overigens niet wordt betwist, maar niet afdoende zijn om de bevindingen van het bevolkingsonderzoek te weerleggen welke wijzen op een hoofdverblijf te Temse, Leie 3;

dat de argumentatie van verzoekers voorts nog een aantal loutere beweringen bevat, onder meer dat het waterverbruik van de woning te Knokke-Heist geheel voor hun rekening is, dat de telefoons van de wijkinspecteur van Knokke-Heist en van bevolkingsinspecteur Van Verdegem respectievelijk naar Temse, Leie 1, en Temse, Leie 3, ingevolge automatische doorschakeling werden opgenomen in de woning te Knokke-Heist, dat zij in hun woning te Knokke-Heist 's avonds niet konden worden aangetroffen omdat zij vaak op restaurant gaan eten en wekelijks deelnemen aan bridge-avonden; dat deze beweringen echter bij gebrek aan bewijskracht niet vermogen de conclusies van het bevolkingsonderzoek te weerleggen; dat aldus het tweede onderdeel van verzoekers eerste middel waarbij wordt aangevoerd dat de bestreden beslissing de rechtens vereiste feitelijke grondslag mist, niet gegrond is;

3.2.1. Overwegende dat verzoekers een tweede middel steunen op “Machtsoverschrijding door schending van het algemeen rechtsbeginsel dat de bewijslast ten aanzien van een strafbaar feit rust op de partij die dit misdrijf aanvoert, welk beginsel onder meer is vastgelegd in art. 11 van de Universele Verklaring van de rechten van de mens, artikel 6.2. E.V.R.M., en artikel 14.2 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten”; dat zij met betrekking tot dit middel nader betogen

- dat, gelet op artikel 7 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen, naar luid waarvan de overtredingen van onder meer de artikelen 1 tot en met 6 van de wet en de besluiten tot uitvoering ervan, gestraft worden met een geldboete van 26 tot vijfhonderd frank, een correctionele straf, de bestreden beslissing inhoudt dat verzoekers zich schuldig hebben gemaakt aan een misdrijf,
- dat de minister bij het beoordelen van het administratieve geschil de bewijslast in acht had moet nemen die ook in strafzaken geldt : “Waar de 'verdachten' elementen aanvoerden die redelijkerwijs niet als uit de lucht gegrepen of irrelevant kunnen worden aangemerkt, moest de minister oordelen of afdoend tegenbewijs voorhanden was. Met andere woorden, waar verzoekers twee verblijven zouden

hebben die als hoofdverblijf in aanmerking zouden kunnen komen, diende eerder te worden aanvaard dat zij geen strafbaar feit zouden hebben gepleegd, dan dat dat wel het geval zou zijn”;

dat verzoekers in hun memorie van wederantwoord volhouden dat de minister in zijn beslissing impliciet, maar zeker, heeft geoordeeld dat de verzoekers nagelaten hebben hun werkelijke verblijfplaats aan te geven, dat hij hen derhalve van een misdrijf beschuldigt, alhoewel hij hen er niet voor vervolgt, dat de bewijslast evenwel in beide gevallen dezelfde is;

3.2.2. Overwegende dat de repliek van de verwerende partij aangaande het tweede middel terecht is : de bevoegdheid die de minister van Binnenlandse Zaken put uit artikel 8, § 1, van de voornoemde wet van 19 juli 1991 om moeilijkheden of betwistingen in verband met het hoofdverblijf te beslechten, na zo nodig een onderzoek ter plaatse te hebben laten uitvoeren, is van louter administratieve aard en houdt geenszins de bevoegdheid in om strafbare feiten te onderzoeken of vast te stellen; dat overigens niet blijkt dat van een dergelijke bevoegdheid is gebruik gemaakt; dat het door verzoekers ingeroepen algemene rechtsbeginsel dat de bewijslast ten aanzien van een strafbaar feit op de partij rust die dit misdrijf aanvoert, te dezen dan ook niet ter zake doet; dat het tweede middel niet gegrond is;

3.3.1. Overwegende dat verzoekers hun derde middel steunen op “Machtsoverschrijding door het verlenen van terugwerkende kracht aan de beslissing met schending van artikel 2, B.W., minstens van een algemeen rechtsbeginsel en beginsel van behoorlijk bestuur”; dat zij daarbij doen gelden dat noch de meervermelde wet van 19 juli 1991, noch enige andere wet, aan de minister of zijn gedelegeerde ambtenaar, de bevoegdheid toekent om de hoofdverblijfplaats met terugwerkende kracht over te brengen naar een andere gemeente, dat bovendien daar te dezen geen reden voor is, want verzoekers zijn altijd bereikbaar gebleven op hun zogenaamde tweede verblijf te Knokke, dat de terugwerkende kracht ook onaanvaardbare fiscale gevolgen heeft, dat immers het hogere tarief van de opdecimen van de gemeente Temse op de personenbelasting zal worden toegepast, dat zonder voldoende rechtsgrond terugwerkende kracht verlenen aan een administratieve rechtshandeling in strijd is met een beginsel van behoorlijk bestuur, dat ook een wijziging van de inhoud van het wettelijk begrip “hoofdverblijfplaats” de terugwerking in de tijd van de bestreden beslissing niet kan verantwoorden, vermits de wet van 19 juli 1991 nog niet van kracht was op 25 april 1990; dat verzoekers in hun memorie van wederant-

woord enkel nog stellen dat de eigen “vaste praktijk”, waaraan de verwerende partij refereert, in strijd is met “de aangehaalde wetsbepaling, minstens het aangehaalde algemeen rechtsbeginsel en beginsel van behoorlijk bestuur”;

3.3.2. Overwegende dat ook ten aanzien van dit derde middel de repliek van de verwerende partij moet worden bijgetreden; dat de retroactiviteit van de bestreden beslissing immers verantwoord wordt door de vaststelling dat de beslissing uitwerking heeft op de datum van de -zoals hoger aangegeven terechte- aanvraag van de gemeente Knokke-Heist aan de minister tot vaststelling van verzoekers' hoofdverblijfplaats; dat moet worden aangenomen dat die terugwerking mogelijk is omdat de minister in wezen niets meer doet dan rechtsgevolgen verbinden aan een feitelijke toestand die reeds werkelijk bestond op het ogenblik van de aanvraag tot vaststelling van de hoofdverblijfplaats; dat voorts verzoeker niet toelicht en de Raad van State niet ziet hoe de wet van 19 juli 1991 de invulling van het begrip 'hoofdverblijfplaats' zou hebben gewijzigd; dat het derde door de verzoekers ingeroepen middel niet gegrond is;

3.4. Overwegende dat geen van de middelen gegrond is; dat het beroep dienvolgens moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van verzoekers, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien oktober 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,

Mevr. S. DOMS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.